Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: .....

Cím: A rendőr legyen udvarias.

Forrás: Budapesti Hirlap.

Bp. (Hely) | 1922. 8. 12. (Idő) | (Köt. v. füz.) | (Oldal)

Osztályozás

Tárgy 351.74

Hely

Idő "1922"

Személy

Helyszám 351.745 "1922"

Közp nyomt. X ... esfővárosi házinyomda 1922

— **(A rendőr legyen udvarias.)** *Marinovich* Jenő dr. főkapitány napiparancsban arra utasitotta a rendőrlegénységet, hogy mindenkivel szemben minden ügyben udvarias legyen. Föltesszük, hogy ez a figyelmeztetés csak egyike azokak az ugynevezett visszatérő rendeleteknek, a melyek nagyhatalmu hivatalfőnökök munkábalépése alkalmával régóta éppen olyan szokásosak, mint az ujságok bizonyos hirei. Minden évben van tavasz és minden évben van tél, de azért az első hó megéneklése nem megy ki a divatból és évről-évre éppen ugy találkozunk ezzel az ujságok hasábjain, mint a mily régi ismerősként üdvözöljük minden esztendőben az első tavaszi fuvallatról szóló liraj ömlengésü ugynevezett „megirt" hirt. Ezek szinte kötelező témái a hirrovatnak, csak ugy, mint bizonyos rendeletek a különböző intézményekben. Ki nem ismeri például azt a rendeletet, a melyet miniszterek szoktak kiadni hivatalbalépésük mézesheteiben, hosszabbrövidebb körmondatokban kioktatva az alájuk rendelt hivatalokat, osztályokat és tisztviselőket, hogy legyenek pontosak, előzékenyek, szolgálatkészek, mert ne feledjék soha: a hivatal van a közönségért és nem a közönség a hivatalért. És valahányszor e meglehetősen régi, de igen hamar feledésbe menő szentencia fölmelegitését olvassa a közönség, mindannyiszor fellélekzik és tapsol. Bizonyára most is igy tesz majd, mikor olvassa, hogy a főkapitány is kiadta a rendeletet a rendőrök udvariassága dolgában. Ez a rendelet nem uj, ezt a rendeletet sokszor kiadta már sok főkapitány. A rendőrlegénység érdekében hisszük, — mint már emlitettük — hogy csak a szokásos visszatérő rendeletről van szó és nem komoly okok tették szükségessé a kiadását. Ám akár van rá szükség, akár nincsen, ez a figyelmeztetés semmiesetre sem árt. Sőt az udvariasságra való intésnek termékeny talajra kelléne találnia nemcsak a rendőr, hanem minden más közigazgatásban is. Tudjuk, hogy a kiknek a hivatali kötelességük a közönséggel való sürü érintkezést, kivánja meg, nem ritkán nagy lelkierőre van szükségük, ha azt akarják, hogy a közönség fegyelmezetlensége következtében el ne veszitsék higgadtságukat és olykor a legszilárdabban elhatározott udvariasságot is szenvedélyes hanggá változtatja át egyik-másik fél türelmetlensége. De azért ne haragudjanak a türelmetlenkedőre, mert éppen ma, a mikor annyi baj nyomja az embert, oly szövevényes rendeletek hosszu paragrafusai adnak utbaigazitást minden téren, mindenki mégis csak a hivatalos emberektől vár szives és készséges irányitást. Megcukrozva a keserü pilulát is szivesebben beveszi a beteg ember.